

Publicerad 2011-06-25 16:01 av sangel

I singelträsket

Fasen också. Inte nu igen. Dessa kladdiga fulla män. Sitter det en stämpel i pannan som en blinkande neonskylt. Singel=allmänt villebråd och bara att ta för sig. Men hallå. Har inte jag rätt att avgöra om jag vill att någon ska ta på min kropp. Det verkar vara ett konstruktionsfel i prototypen man oavsett deras relationsstatus som får en hel del att anse att direkt angrepp är metoden till lustans fröjder.

Så jag skulle va ett viljelöst våp som bjuder in varenda man som kommer i min väg och tacksamt tar emot smulorna på marken.

Det kan ju vara så att min kropp är min och min vilja att bli kladdad på är beroende av min upplevelse av mannen framför mig.

Hur kan så många män vara så enfaldiga med alkohol i blodet. Erektion är ju inte alltid kompatibelt med procent. Procent och potens är inte så såta vänner. Och varför denna galna jakt. Det övergår mitt förstånd.

Den jag njuter erotikens sötma med förutsätter att vi BÅDA vill ha en skön stund tillsammans.

Att sitta med vänner och känna händer fumla på mina ben, över min rygg, försöka ta på mina bröst. Är jag både dum, blind och döv. Rör min kropp när JAG vill. Låt bli om jag säger nej.

För det räcker tydligen inte med att säga nej. Många tycks tro att om dom bara kör upp handen mellan mina ben så blir jag kåt och lägger upp mig. Och envisas lite till. Så vill jag säkert. Trots mina ord: Sluta nu, jag vill inte mer.

Sänk inte er värdighet ni män. Ni är mer intressanta om ni bara visar ert intresse och låter mig få en chans att avgöra fortsättningen. Då kanske ni har större chans att lyckas.

Men gode Gud, rädda mig från detta singelträsket.

© Susanne Angelöf

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sangel med Poeter.se id #35968 innehar upphovsrätten